

Grad, og jeg tror, det vil vise sig, at hvis man overhovedet faar Udvalget tilvejebragt, vil det gøre væsentlig mindre Nytte, end hvis det var blevet nedsat paa det Grundlag, jeg ønsker. Da det imidlertid er mit Parti om at gøre at faa et Organ som dette Udvalg, som vi tror kan gøre væsentlig Nytte i de vanskelige Tider, vi gaar ind i, har vi kunnet gøre den Indrømmelse at søge Udvalget nedsat under andre Former, det vil altsaa sige ved en offentliggjort Overenskomst mellem Partierne. Der er dog Betingelser, som vi ikke kan fravige, og uden at gaa ind paa Enkeltheder skal jeg karakterisere dem saaledes, at vi ikke kan fravige Kravet om, at dette Udvalg faar selvstændig Eksistens og selvstændig Ledelse, og at det faar en bestemt Ret, paa Grundlag af hvilken det kan handle.

Den højtærede Statsminister udtalte sig jo velvilligt overfor Tanken, og jeg har heller ingen Ret til at sige, at han ikke hidtil har vist Spørgsmaalet Velvillie — det var da ogsaa paa hans Initiativ, at der paa Foranledning af mine Udtalelser blev optaget Forhandlinger mellem Partierne. Jeg haaber, at den højtærede Statsminister ogsaa under de Forhandlinger, der staar tilbage, vil gøre sit bedste for, at der kan komme et nogenlunde tilfredsstillende Resultat af Sagen. Skulde de Mindstekrav, vi fra vor Side har stillet, ikke kunne opfyldes, maa vi til vor Beklagelse give Afkald derpaa; det gør vi hellere end at faa noget stillet op, som fra første Færd svæver i Luften og ikke har nogen Myndighed eller Selvstændighed.

Det sidste Punkt, jeg ønsker at omtale, er Spørgsmaalet om Udlændinges Erhvervelse af fast Ejendom. Jeg beklager, at den højtærede Statsminister her har stillet sig paa en mindre velvillig Maade — saaledes forekommer det mig. Jeg maa nu for det første betone, at mine Udtalelser kun drejede sig om en Opfyldelse af Grundlovens Løfteparagraf angaaende dette Punkt, § 50, og aldeles ikke drejede sig om Restriktioner i øvrigt overfor Udlændinge her i Landet; det er noget, der er kommet frem fra anden Side. Jeg holder mig strengt til Udlændinges Erhvervelse af Jord i Danmark. Naar den højtærede Statsminister, som det forekommer mig, ikke har stillet sig velvillig til min Forespørgsel, tror jeg, det i væsentlig Grad beror paa, at den højtærede Statsminister har misforstaaet mig. Det viste sig desværre at være Tilfældet. Jeg gjorde dog, hvad jeg kunde for at undgaa den Misforstaaelse, at jeg

skulde tilsigte almindelig Afspærring for Udlændinge. Jeg gjorde det ved gentagne Gange at fremhæve, at det, jeg tog Ordet for, var en Opfyldelse af den nævnte Løfteparagraf i Grundloven, dette, at der skulde gives Lovregler med Hensyn til Udlændinges Erhvervelse af dansk Jord, men ikke for, at man skulde forbyde en saadan Erhvervelse. Jeg sagde udtrykkelig i min Tale, at jeg tænkte her aldeles ikke paa en rigoristisk Afspærringspolitik. Jeg fremhævede, at Spørgsmaalet kunde løses enten ved at give almindelige Lovregler, fra hvilke Regeringen naturligvis skulde kunne dispensere, eller ved at lægge en Bevillingsmyndighed i Regeringens Haand, en Bevillingsmyndighed, hvis Omfang, ligesom Reglerne for dens Udøvelse, naturligvis skulde være fastsat ved Lov. Forbilleder har vi i norsk og svensk Lovgivning paa dette Omraade.

Idet jeg altsaa paa ny betoner, at en Afspærring af Udlændinge fra Erhvervelse af fast Ejendom her i Landet paa ingen Maade har ligget i min Hensigt, ja, at det endog bl. a. af de Grunde som den højtærede Statsminister anfører, vilde være uheldigt og urimeligt at komme ind paa en saadan rigoristisk Afspærringspolitik, maa jeg dog vedblivende fastholde, at i en Række af Tilfælde vil en Indgriben af Statsmyndighederne være ikke blot heldig, men ligefrem nødvendig, hvis Skade skal undgaaes. Der kan f. Eks. blive Spørgsmaal om Ophobning af flere, muligvis mange, Landbrug eller af mange faste Ejendomme paa en enkelt Udlændings eller enkelte udenlandske Selskabers, maaske Trusters, Haand. Jeg tror, enhver vil kunne indrømme, at under de Forhold, vi kommer ind i, naar Krigen en Gang er endt, og den store Tilstrømning af udenlandsk Kapital, som ganske sikkert kan ventes her til Landet, begynder, vilde et saadant Overmaal af Erhvervelse af Rettigheder her i Landet fra Udlændinges Side kunne faa i høj Grad skadelige Følger for os. Jeg mener ogsaa, der bør tages særligt Hensyn til, om det er her i Landet bosatte eller i Udlandet boende Folk eller i Udlandet domicilierende Selskaber, som erhverver fast Ejendom her i Landet i stort Omfang. Ligeledes kunde der være Grund for os til at værne vore Naturrigdomme. Det er ikke særlig store Naturrigdomme, vi har ud over vor Jord, men der er dog enkelte, som er af stor Betydning for vort Næringsliv, og som vi kun har i overordentlig begrænset Mængde. Jeg nævner f. Eks. vor